

Dubravka Ugrešić

Štefica Cvek
în vâltoarea vieții

(roman patchwork)

Traducere din limba croată
de Octavia Nedelcu

POLIROM
2026

ȘTEFICA CVEK
URMEAZĂ SFATURILE
(*finisare*)

a) VESTIMENTAȚIA

----- ✂
Știați că apa în care a fiert spanacul este excelentă
pentru spălarea îmbrăcăminții din lână neagră?
----- ✂

Ștefica Cvek citea:

„Sacourile, vestele, pantalonii sunt obiecte de îmbrăcăminte care oferă posibilitatea unor combinații moderne, tinerești. Gențile, deși ceva mai mari decât sezonul trecut, se poartă încă pe umăr. Sunt confecționate dintr-o combinație de piele și piele de antilopă perforată. Rochia-tunică, sacoul cu linie aproape clasică sunt suficiente pentru un aer tineresc. Primăvara aduce și culori noi: mult alb, roșu, galben – combinații din ce în ce mai îndrăznețe. Pantofi tip balerini, cu una sau două barete deasupra și,

~V~V~V

obligatoriu, cu șosete răsfrânte. Pantalonii sunt foarte la modă. Ce croială se poartă? Largi în talie, mai înguști spre glezne, cu multe pense în partea de sus. Partea de jos a pantalonilor se termină cu manșete înguste sau despicături în formă de V pe laturi! Se poartă cu tricouri subțiri, blazere largi, jachete scurte, ușor cambrate, adesea împodobite cu diverse aplicații. Deși mai scurți decât sezonul trecut, pantalonii se poartă cu pantofi cu tocuri înalte. Pantalonii roșii-aprins, cu talie înaltă cu buzunare oblice pe șolduri și cu buzunare mari aplicate pe coapse, pantalonii albi de asemenea, cu o croială șic, talia marcată de două cordoane în culori contrastante, cu găici aplicate pe șolduri, întotdeauna de un albastru elegant cu buline albe continue, din nou evazați, de data aceasta de culoare ocru, fustă dreaptă despicată pe laturi și în partea de sus o cămașă mai largă cu platcă în față și pense mai adânci în jurul pieptului și o curea discretă în talie, compleu de damă mereu elegant, alcătuit din fustă cu câteva pliuri în față, iar în partea de sus cămașă din mătase, jachetă sport cu croială dreaptă și revere clasice, cusute pe margini cu fir natural și o vestă simplă care se poate purta peste orice și cu o curea, și petrecută, cu o croială elegantă și o tăietură fantezistă, cu aplicații din crep și nasturi peste tot, vestă din catifea de pat și țesătură de casă și cămașă cu nasturi, sacourile retro cu revere mici se

asortează la fel de bine și cu fuste, și cu pantaloni, un aer sport le vor da curelele înguste din jurul gâtului și bluzele pentru orice ocazie la care gulerul se prinde cu ciucuri, iar decolteul vă permite să le purtați strânse sau să le lăsați să cadă lejer, le puteți asorta cu fuste în clini moderne sau cu o vestă cu croială modernă din material strălucitor și cusăturile de tighel îi conferă un șarm în stil disco, specific unor petreceri mai festive când este purtată peste bluzedeculoarea-potrivițacucureasaufărăbluzapoteafidinsatinlucioscuobentițăclasicăpegulerșipemâneci...“.

Pleoapele i s-au îngreunat din ce în ce mai mult, revista de modă a alunecat pe podea. Ștefica s-a întors pe o parte și a adormit.

Mătușa stătea în balansoar și mormăia încet:

— Nu-i adevărat că toate croitoreșele mor de la ac. O femeie de la noi, din Bošanška Krupa, a murit de la înghețată. Pe vremea aceea, înghețata era adușă de vânjători cu cărucioare care ștrigau... Ștrigau așa: Înghețaaaaată! Înghețaaaaată! Și acum îmi aduc aminte cum croitoreasa asta ieșea la fereaștră cu șentimetrul de gât și cu așele cu gămălie între dinți și ștriga: Vânjătooooorule! Aiiiici, aiiiici! Și uite-așa a raș cașerolă după cașerolă! De neînchipuit! A murit de pneumonie. Așta i ș-a traș de la înghețată! Nu de la ac...

b) SILUETA

Carnea pe care tocmai ați cumpărat-o vi se pare tare și ațoasă? Atunci, indiferent cum intenționați s-o preparați, puneți-o mai întâi într-un vas cu lapte și lăsați-o să se înmoaie jumătate de oră. După aceea va fi moale și gustoasă.

A cincea zi dimineața, Ștefica Cvek s-a cântărit... Mariana îi spusese: „E garantat, am încercat și eu. În patru zile – patru kile! Un regim super!“.

A cincea zi dimineața, Ștefica s-a urcat pe cântar, dar indicatorul acestuia nu s-a clintit niciun milimetru. „Nici măcar o sută de grame“, a constatat ea.

A cincea zi, la ora două și șapte minute, Ștefica Cvek a ieșit din birou și a pornit spre cofetărie. A cumpărat: 5 cremșnituri și $\frac{1}{2}$ de kg de fursecuri. Apoi a intrat în alimentară și a cumpărat de-acolo: 200 de gr de mezeluri, 1 borcan de maioneză, 1 kg de roșii, $\frac{1}{2}$ de kg de căpșuni, $\frac{1}{2}$ de kg de pâine, 1 l de vin roșu și jumătate de pui fript.

A cincea zi după-amiaza, Ștefica Cvek s-a întors grăbită acasă aidoma cuiva care are de gând, în orice clipă, să dea buzna în orice casă.

A cincea zi, mătușa Șteficelei Cvek nu era acasă, ci la Bošanška Krupa, ceea ce s-a dovedit a fi o împrejurare foarte prielnică.

A cincea zi după-amiaza, Ștefica Cvek a ajuns acasă și a încuiat ușa după ea.

A încuiat ușa după ea și a tras draperiile la feres- tre. Apoi a dat drumul la televizor. Se anunța un program pentru copii, un desen animat cu Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici. Ștefica a pornit spre bucătărie și a scos alimentele din pungi. A spălat mai întâi căpșunile, le-a presărat cu zahăr și le-a băgat în frigider. A pus apoi pe o farfurie mezelurile, maioneza și roșiile. Pe a doua – puiul. Pe a treia – cremșniturile, iar fursecurile le-a aranjat pe un platou. La sfârșit, Ștefica a desfăcut sticla de vin și a dus totul în cameră.

A uns pâinea cu maioneză și a pus deasupra câteva felii de mezel. La televizor, mama vitregă întreba oglinjoara cine-i cea mai frumoasă din țară. Ștefica a trecut la puiul fript, a rupt o aripă și a tras concluzia că aripa este, ca de obicei, cea mai gustoasă bucată, datorită pielii crocante.

„Știi“, îi povestise mătușa, „la noi, la Bošanška Krupa, era unul Marko căruia îi plăcea grozav tot ce-i bine prăjit. Tot ce este crocant când se mănâncă și tot ce-i puțin arș. Și mie îmi plăcea așa înainte, tot timpul răjuiam arșura de pe tăvi. Și Marko ăla răjuia mereu arșura de pe tăvi și crănțănea mereu câte ceva, până s-a îmbolnăvit. S-a duș în șase luni“.

Ștefica mânca pielița crocantă de pe puiul fript. La televizor, vânătorul voia s-o omoare pe Albă-ca-Zăpada, însă i s-a făcut milă, a renunțat și a omorât o căprioară. Ștefica a tăiat o roșie felii. Albă-ca-Zăpada i-a întâlnit pe pitici, care cântau un cântecel vesel despre minerit. Ștefica a mâncat carnea de pe ultimul oscior de pui.

La un moment dat, Șteficeii i-a dat prin gând că mătușa se putea întoarce de la Bošanška Krupa dintr-o clipă într-alta, a strâns repede oasele și le-a aruncat la coș. Apoi a curățat masa și a lăsat doar cremșni-turile, fursecurile și vinul și a verificat încă o dată dacă ușa e încuiată.

VVVVV În timp ce piticii săpau în mină, mama vitregă a venit și i-a oferit un măr Albei-ca-Zăpada. Pentru început, Ștefica a mâncat un cremșnit și a băut un pahar cu vin. Piticii s-au întors de la mină și au găsit-o pe Albă-ca-Zăpada moartă. Ștefica și-a adus aminte de Mara, o prietenă a mătușii care se înecase într-o mlaștină. „I s-a încolăcit ștuful de picioare și a traș-o în jos. Ștuful e un lucru groajnic.“ Ștefica a mai mâncat un cremșnit și și-a turnat vin. Albă-ca-Zăpada zăcea în sicriu, iar piticii și animalele pădurii plângeau. Ștefica a gustat un fursec, nu era rău la gust. Prințul a sărutat-o pe Albă-ca-Zăpada. Ștefica și-a turnat vin în pahar. Prințul și Albă-ca-zăpada călăreau pe un cal alb spre soarele care apunea și spre